

ACTA ASSEMBLEA 13 DE MARÇ 2016

COMÚ DE LLEIDA

- INFORME D'ACORDS SOBRE LA CONFLUÈNCIA

(adjunt a la convocatòria d'assemblea)

- INFORME DE LA SITUACIÓ ACTUAL

En quant a l'escenari electoral, hi podria haver eleccions espanyoles al juny, i catalanes en un calendari incert. Comptant els 18 mesos de què s'havia parlat, podrien ser al març de 2017, però també abans o després.

Pel que fa a la confluència, s'obre un moment de revisió de les relacions entre els diferents agents que han participat en la confluència al 20D, i de les seves pròpies estructures internes.

Podem Catalunya té pendent la renovació de la Secretaria General de Catalunya i també estan en procés de restructuració a Lleida i ciutat i terres de Lleida. ICV té assemblea general el 8 i 9 d'abril on planteja com a objectius "enfortir l'organització a les institucions on ICV té representació i la construcció d'una cooperativa política", com a fórmula per a la confluència. I Barcelona en Comú ha llençat una [proposta](#) de creació d'un nou subjecte polític de caràcter ciutadania, que volen construir amb "altres projectes i/o candidatures municipalistes del canvi del diferents territoris de Catalunya", i amb el debat amb "plataformes i agrupacions ciutadanes, moviments socials i altres actors polítics".

Mentre s'articulen aquests debats interns, sembla que no hi haurà avanços en la revisió del model de funcionament d'En Comú Podem que permetin anar més enllà dels pactes establerts en el moment de formalitzar la candidatura a Barcelona. De fet, els treballs que ja s'havien endegat a En Comú Podem Ponent d'elaboració d'un reglament de primàries i d'un marc organitzatiu per a la construcció d'una estructura territorial de confluència a part de la que ja tenen els partits implicats, s'han aturat. Tampoc no s'està avançant en la posada en marxa d'un codi ètic propi d'ECP (més enllà dels dels grups confluents) o en el règim econòmic de l'organització a Lleida.

Aquest tipus de processos sembla que també s'estan produint a nivell català, on les organitzacions o nuclis creats per a la campanya en diferents territoris també estan a l'expectativa de veure com donar continuïtat a aquest treball i com coordinar-lo amb els altres. Hi ha certes tensions entre la lògica de coalició expressada en l'acord inicial, i l'objectiu també inicial de generar dinàmiques de funcionament han de superar la lògica de una coalició de partits i tendir cap a un espai de treball obert i amb protagonisme municipal i ciutadà.

En tot cas, a Lleida ara funcionen tres comissions (secretaria, comunicació i coordinació), per fer tasques de suport al diputat i coordinar l'acció política. La senadora per designació del Parlament, per CSQP, Sara Vila, s'incorpora també a la dinàmica d'aquest coordinació, en tant que al Senat s'ha integrat al grup d'En Comú Podem.

Per altra part, a nivell municipal, després dels mesos d'aterratge als ajuntaments, s'ha començat a articular un xarxa de candidatures de caràcter "comuner" a nivell català. Hi ha unes 30 candidatures municipals amb diferents models (agrupació d'electors, coalicions,

independents sota marca blanca de partit), i diferents actors (combinacions diverses d'independents, Procés Constituent, Podem, ICV, EuiA, Crida-Cup, Pirates). En principi, sembla que hi ha interès per compartir coneixements sobre la tasca municipal (veure programa i acords jornada dia 12).

Paral·lалament, també hi ha una proposta de coordinació en xarxa entre candidatures municipals, autonòmiques i representants d'En Comú Podem-Podemos, de les terres de l'Ebre (des del naixement fins al Delta), per treballar en objectius relacionats amb l'aigua i el Pla Hidrològic.

Què hem fet des del Comúdeleida

- Xarxa de comuns municipals: promoure la trobada a Lleida, per començar a construir eines de treball col·laboratiu i debatre sobre l'opció de coordinar accions.
- En Comú Podem: vam impulsar les propostes de model de primàries i marc organitzatiu d'En Comú Podem Ponent que suposarava anar més enllà del previst en els pactes per conformar la candidatura, per crear un veritable espai de confluència a Lleida i oferir un model per a l'extensió a nivell municipal. Hem traslladat aquesta proposta de marc organitzatiu i també la demanda que la gestora de la candidatura s'obri a la participació territorial a diferents membres de la gestora catalana, sense que s'hagi avançat res en aquesta línia.

A partir d'aquí, estem participant en les comissions amb l'objectiu principal de coordinar-nos en aspectes que tinguin a veure amb la nostra acció municipal, com han estat:

- la proposta al Congrés, Parlament i ajuntament en relació a l'AP7 i N-240,
- la trobada a Zaragoza amb representants municipals, autonòmics i del congrés de candidatures Comuns-Podemos de tota la conca de l'Ebre, pel tema del Pla Hidrològic.
- La proposta de Barcelona en Comú sobre nou subjecte polític català: rebuda la proposta de Barcelona en Comú, se'ls ha fet arribar un document de bases del comú i algunes primeres idees en quant al marc organitzatiu, en la línia del que ja es va treballar a En Comú Podem, però amb algunes adaptacions en tractar-se d'una proposta per a Catalunya.

Els principis que hem proposat per a qualsevol espai supramunicipal on puguem participar (sigui ECP, sigui un nou subjecte polític), són:

- Organització de base municipal, amb autonomia municipal i coordinació per a l'acció en àmbits de més abast
- Organització de base ciutadanista, amb espais oberts a militàncies múltiples
- funcionament assembleari
- decisions a través de mecanismes de consens
- agrupació d'electors o mecanisme de validació equivalent per a la presentació de candidatures
- primàries obertes per a la confecció de llistes electorals
- acord en els principis programàtics bàsics
- finançament a través d'aportacions ciutadanes i provinents de la representació institucional obtinguda, renúncia als crèdits o préstecs amb entitats financeres
- acceptació del Codi Ètic

Els companys de Barcelona En Comú que han estat convidats a l'assemblea completen l'informe, explicant els principis de la proposta de Barcelona en Comú i la situació d'En Comú Podem. Respecte d'ECP assenyalen que es treballa bé i coordinadament en l'àmbit del grup parlamentari, però que està sent complicat arribar a acords per desenvolupar l'estructura de la confluència.

Respecte a la proposta de nou subjecte política català es proposa un punt de sortida amb uns mínims compartits. Pot semblar genèric, però cal tenir uns primers acords.

Els resultats de les municipals i també de les eleccions generals constaten que si tenim capacitat d'unir esforços ciutadans, el model funciona.

Hi ha tres eixos bàsics clars: defensa dels drets socials, més i millor democràcia (transparència, participació, lluita contra la corrupció) i sobirania (decisió sobre tot tipus d'aspectes tant nacionals com temes que afecten a la ciutadania).

Un altre tema que està sobre la taula és que hem d'anar més enllà de la suma de sigles, perquè si no trobem mecanismes de confluència, l'estructura grinyola.

El plantejament és no tenir pressa en la posada en marxa d'aquesta proposta, però tampoc adormir-se perquè el panorama pot portar convocatòries electorals.

DEBAT

A demana una col·laboració real en l'àmbit municipal. Estem plantejant confluència en espais "abstractes" que depenen d'actors diversos, però a la ciutat de Lleida podríem treballar en confluència amb més llibertat.

Davant d'això, *B* planteja no continuar insistint perquè sembla que no hi ha una demostració clara de voler treballar plegats. Ara mateix considera complicat gestionar les relacions amb els diferents partits.

C considera que caldria separar les confluències municipals de les d'altres àmbits. No cal tancar portes, però tampoc no hem de perdre el temps insistint. A Lleida, hem de preocupar-nos de tendir ponts.

D explica que en el moment de decidir sobre ECP, hi va haver gent que no ho veia clar però per no trencar el consens es va abstenir. Però ara es veu que no acaba de funcionar. I en el tema de confluència municipal, recorda que només fa un any que van dir que no volien anar amb el Comú de Lleida a les eleccions. I té recances respecte que ara vinguin a apropiarse d'una feina municipal que no han contribuït a crear. Sí que li sembla interessant treballar en xarxa sobre temes que ens importen (com el tema de l'Ebre i el Pla Hidrològic).

E diu que cal reflexionar sobre com arribem a consensos, si no hi estem d'acord, cal dir-ho. No ens podem abstenir i després continuar en contra de la decisió. Si es prenen acords d'assemblea cal defensar-los o oposar-s'hi en el moment que toca.

F opina que l'origen del Comú de Lleida va ser la política municipal. La nostra feina és aquesta, no altres àmbits com Catalunya o Madrid.

H explica que cal diferenciar els dos àmbits: municipal i supramunicipal. I també cal diferenciar per què prenem les decisions. No ho podem fer emocionalment. I considera

que els processos de confluència funcionen i es demostra amb els resultats electorals. La ciutadania els veu amb il·lusió. Catalunya Sí Que es Pot no es va fer bé. Per a la ciutadania, el més important no és la puresa dels processos, interessa que es vulguin canviar les coses.

Cal trobar el camí clarament per arribar on volem arribar. El camí és la confluència. Està definit com un espai obert de treball a la ciutadania, siguin de partits polítics o no militin en cap. Si no acceptem això, canvia el significat del Comú. No ens podem tancar que formacions entrin al Comú, sobretot si entren a treballar de veritat. Això és el que els hem de demanar i és el que els demanem per activa i per passiva, perquè si no entren a fer feina, no ens podem presentar junts.

J explica que l'experiència de Barcelona en Comú també és que fins que no es van signar acords "d'aparell" els partits de la confluència no van començar a treballar a les comissions. Després d'un any, es veuen les diferències de militàncies. A vegades, uns tenen por a desaparèixer i la gent dels comuns té recança que entrin els partits que porten temps en política i amb estructures més tancades. Però hi ha molta gent de base que acaba treballant i que fa que acabi funcionant.

Si avancem a articular un subjecte polític a nivell català, el Comú de Lleida hauria de ser pal de paller a Lleida. Cal tenir-ho en compte, perquè això serà una responsabilitat.

K creu que no té sentit passar de l'activisme a la política si no és per construir. Davant una manera de fer política que tenen els partits (vella política?), hi ha una altra manera de fer-la i nosaltres estem en aquest cantó. La part municipalista, ciutadanista de la política necessita articular-se i ser forta. No té sentit que anem l'esquerra vagi separada. Treballem des del nucli municipalista però també toca seguir en la lluita, si ens repleguem beneficiem a les estructures de la vella política.

L reconeix que les dinàmiques que s'han creat en En Comú Podem xoquen amb les nostres maneres de treballar, no resulta tant còmode com al Comú de Lleida, perquè no hi ha la mateixa confiança i pesa molt la idea de quotes i dependència d'organitzacions supramunicipals. Però si ens retirem encara s'avançarà menys en aquesta línia. En tot cas, està d'acord en centrar-nos en lo municipal i en la confluència a nivell municipal, i si no venen és que no podem fer res junts tampoc a nivell català. Pel que fa la temença que ara alguns grups s'apropiïn d'eines o feina feta o endegada per nosaltres, creu que si entra gent o grups nous a treballar i millorar aquesta feina, que ho facin, és igual qui ho faci, hem de ser-hi i que funcioni. Si els de Podem, per exemple, volen treballar en temes de transparència, que treballin. Finalment, lamenta que a l'assemblea d'avui no hi hagi vingut ningú dels diferents grups de la confluència, tot i que se'ls havia convidat. Li sembla significatiu que ni el diputat ni cap dels responsables d'ICV i Podem no hagin tingut interès a escoltar i aportar la seva visió al debat que avui feiem sobre confluència.

M comenta que no ens hem de carregar obligatòriament amb la responsabilitat de fer les coses per què "la ciutadania" ho està esperant. Qui es cregui responsable que ho faci ell. Des de la responsabilitat personal té clar que si un no vol estar en un lloc, no té perquè ser-hi. En aquest sentit, creu que part de les tensions vénen de ser en un lloc on no érem nosaltres mateixos. Hem posat les estratègies a curt termini per davant del que som. Cal saber qui som per avançar. Entrem en inèrcies de qui ocupa el lloc, qui fa no sé què... El que no farem es deixar de ser qui som per encaixar amb algú.

N valora des de lo emocional que no hi hagi ningú d'ECP no comunero a l'assemblea

d'avui. Però no vol deixar caure En Comú Podem. Creu que cal trobar maneres que els altres grups ens transmetin les seves emocions, idees i nosaltres les nostres. En algunes reunions hi ha follons que es parlen a l'esquena. Potser caldria muntar una taula amb representants de cada grup i parlar-ne. No desgastar-nos.

O diferencia entre el que és En Comú Podem i el què són els diferents grups que en formen part. Recorda que vam pactar coses que ara no es compleixen: no hi ha consens, no hi ha assemblees, no hi ha mecanismes de rendiment de comptes amb el territori, ni una gestió dels diners adequada. Per això, pensa que en algun moment, si es segueix així, ens podem desvincular del projecte i fer-ho públic en roda de premsa. Creu de la confluència no necessàriament ha de passar per les marques que s'han integrat a ECP, ja que creu que Iniciativa a Lleida tampoc té tanta força (recorda el nombre de 46 votants en l'elecció de la direcció d'ICV), ni ha fet una gran contribució a l'èxit d'En Comú Podem; i que Podem té una marca molt potent, però realment a Lleida tampoc no té molta capacitat. A la circumscripció de Lleida (província) la confluència passa per contactar amb plataformes que tenen representació i no sabem qui són. Per això, considera que hem de plantejar els temes de conflicte i que es posicionin, i si no va en la línia de municipalisme, cap de llista independent, organització territorial, consensos...(principis inicials de la proposta de confluència) desvinculant-nos-en.

P pensa que si volem la confluència a Lleida, que és l'ADN del Comú, no hem d'estar tant pendents de la tradició històrica dels partits amb els que volem confluir i les seves formes de funcionament. És difícil que tinguin una altra manera de funcionar. D'alguna manera si tenim clar el que volem, no hem d'entrar a desqualificar les seves maneres de fer (per exemple, si depenen de Madrid, o de Barcelona, que truquin). Si nosaltres demanem la confluència amb les nostres premisses i ens mantenim en el convenciment de les nostres maneres de funcionar, i si podem obviar el com funcionen i podem escoltar el que diuen, convençuts del que oferim, potser ells poden també acceptar una nova estructura de funcionament. Els altres potser, amb el temps, poden veure que el nostre funcionament els convenç. No podem fer com ells i dir: si no ets com jo no vinguis.

Q diu que vam fer sort d'entrar al terreny de la política. Estem aprenent que sí que hi ha una altra manera de fer política. Podem dir no i tancar la porta. O podem dir que tenim l'esperança de trobar la manera d'entendre'ns. Ara estem cremats, és lògic. Però no tanquem la porta.

R diu que agraeix la feina de confluència. Tot i que personalment pot sentir afecte o aversió per certs grups.

S remarca que la base del Comú és la confluència. No ens en vam sortir, vam anar sols. Explica que va treballar molt per anar amb En Comú Podem i que els altres -els que no ho veien clar- els van deixar fer als que sí, donant-los confiança. Sent decepció per com van anar moltes reunions, però creu que, en aquell moment, calia fer-ho. Ara seguim tenint posicions de postureig, de quotes, de separació entre secretariat i la gent que surt al carrer, però ja coneixiem el risc i tot i això ens vam arriscar. Per això no veu bé lo de deixar ECP i anunciar-ho. Cal tirar endavant. Si Iniciativa i Podem no volen o poden venir ja veurem. Ara tirem cap al Municipalisme i resolem lo del codi ètic comú d'ECP Ponent.

H diu que no som una força política. Venim d'una història, no volíem entrar en política. Volíem que hi anessin ells, els partits, units. Ara estem aviciats sentimentalment. Ells no van ser capaços d'ajuntar-se, i hi vam anar nosaltres des de la postura del carrer. Som gent del carrer i ja no creiem als polítics però no ens hem definit: no som una força

política. Els altres ens constitueixen com un partit més. Ens diuen que que som un actor més de la confluència, parlen de quotes...i ens estem perdent dins d'això quan nosaltres creiem en un procés d'empoderament. Hem de trencar el fet d'actuar com un partit. Hem d'anar als barris, que la gent participi. No essent del Comú, participant. Cridera que hi ha una possibilitat de confluència diferent, generant processos de confluència amb els pobles des del vessant ciutadana i això sí que obligarà a un procés de confluència menys condicionat per les "velles" dinàmiques de partit i quotes. Des de el punt de vista municipal creu que se'ls ha de plantejar: si voleu treballar veniu, si no, no vindrem a una candidatura conjunta per les municipals. I a nivell supramunicipal, crec que hem de treballar per enfortir la base municipal, ciutadana, i si ells són capaços de venir que vinguin, acceptant uns mínims, i llavors sí que podrem anar junts.

Es resumeix el que s'ha dit fins ara: que si volem transformar les polítiques hem de sumar més gent. Hi ha diversitat de posicions respecte al nivell de paciència que hem de tenir respecte el compliment dels principis que ens van portar a sumar-nos a la candidatura. Les línies del debat lliguen amb la proposta d'acords que portava la comissió. Es llegeixen els cinc punts de la proposata d'acords, incorporant algunes de les reflexions sortides en el debat:

- 1.- Prioritzar l'àmbit municipal, en tant que compromís ineludible com a agrupació d'electors. Si es pot aportar alguna cosa a que hi hagi confluències per al canvi serà la bona feina municipal. I prioritzar-lo també com a espai per promoure una confluència real de persones de diferents procedències treballant per objectius comuns, entenent que, si aquesta confluència no funciona en el marc del Comú de Lleida difícilment funcionarà com volem en àmbits supramunicipals.
- 2.- Treballar en el reforçament d'una xarxa de comuns municipals, que permeti compartir coneixement i recursos sobre l'acció municipal, així com coordinar actuacions quan es consideri oportú. Xarxa de comuns catalans i oberta o articulada també a altres, com en la proposta de coordinació amb comuns i afins de municipis de tot l'Ebre. El treball en xarxes pot millorar la capacitat d'acció municipal.
- 3.- Exigir clarament un marc organitzatiu per a ECP que respongui als principis de projecte obert, municipalista, amb autonomia local i coordinació territorial, un model de consensos i assemblea, amb codi ètic i model de primàries, i exigir la resolució del tema del codi ètic d'ECP Ponent. En cas que hi hagués eleccions al juny, participar-hi si s'avança en aquesta línia i si hi ha una confluència també a nivell espanyol entre Podemos i IU.
4. Transmetre interès a BCN en comú la seva proposta. I passar-los els mateixos principis que passen a En Comú Podem
5. Mantenir la comissió de confluències i que es coordini amb BCN en Comú i amb els municipis.

Sobre una ronda de paraules sobre la proposta d'acords:

O comenta que caldria fer una assemblea que valori la situació en cas que hi hagués eleccions al juny, que revisi les actuacions, que es clarifiqui el tema econòmic... I demana una data límit, que no obliqui aprendre decisions amb pressa altre cop. El 3 de maig sabrem si hi ha eleccions. Si fem assemblea el 4 tornarem al mateix que ens ha passat fins

ara.

O proposa anar a una reunió de confluència. Hem de fer la diferència. Els hem de mirar com si no fossin d'un partit per intentar parlar-nos des d'un altre pla diferent. No esperar que ells vinguin a les nostres assemblees, sinó proposar altres espais de trobada.

H comenta que el problema que tenim és que en unes eleccions estatals la posició de força és molt diferent que en les municipals. No existeix un grup de força dels comuns, sinó que cada municipi té la seva situació. Cadascú té les seves velocitats. La manera que tenim de fer força seria: Si hi ha noves eleccions i els comuns no hi van, Iglesias no serà president. Aquesta força sí la tenim. Per què qui té la marca aquí és Podemos, i Iniciativa anirà més a remolc.

Des de BCN es comenta que tothom esperarà al 4 de març per parlar. Tothom estarà movent-se. Sobre la proposta de convocar una assemblea de la confluència explica que per als partits no és un format amigable, ja que no poden prendre decisions i els pot fer por haver de decidir coses que després les seves organitzacions potser no accepten. Per això, comenta que és millor plantejar-ho com una trobada de deliberació, i que després cadascú ja valorarà els resultats.

O considera que hem de ser valents i proposar una assemblea de tot el territori de Lleida i algun procediment de participació ciutadana per poder prendre qualsevol decisió en relació a la confluència (amb o sense noves eleccions). Fixar un quorum mínim, amb representació de tots els actors i obert també a la ciutadania.

C argumenta que no veu clar el punt primer de l'acord, respecte a l'espai municipal com a espai de confluència real de persones, perquè no veu clar que no es converteix també en un espai de confluència de partits, amb quotes... Pel que fa al punt 2 de coordinació amb altres comuns, no veu clar com s'articula això amb altres xarxes com a la de la conca de l'Ebre. Respecte del punt 3 demana què farem si no ens fan cas. Creu que s'ha de concretar més. Pel que fa al punt 5 de transmetre a BCN en Comú que estem interessats en treballar en la seva proposta, potser no cal ni acordar-ho, ja queda clar. I respecte el punt 6 de mantenir un grup de treball sobre la confluència amb ECP no ho veu clar, perquè si hi ha gent que no hi està d'acord o els costa treballar amb ells, no veu perquè s'ha de forçar. Vol clarificar els tres últims punts.

T recorda el problema que vam tenir amb les primàries, que no es van poder fer per les presses. I exigiria un procés de primàries per qualsevol altre procés electoral.

La comissió ponent proposa incorporar un punt per afegir la proposta de convocar una assemblea. No sabrem si hi ha eleccions però igualment es pot fer una assemblea per decidir o deliberar sobre l'estratègia a seguir per ECP, el tema de primàries, articular el treball del diputat que tenim i, si hi ha eleccions, decidir què fem. Aquesta assemblea hauria d'avaluar el grau de compliment dels compromisos adquirits quan es va fer la confluència a Lleida i seria l'espai on el diputat hauria de passar comptes de la seva tasca i del codi ètic.

Segueix el torn de paraules.

Es demana que també cal decidir què fem si no ens fan cas amb les nostres reivindicacions.

En relació a aquest punt, es diu que el Comú es podria presentar sol, amb altres comuns, sense iniciativa, sense podem... I podria també sortir d'ECP. Alguns diuen que no podem

contemplar l'opció de sortir d'ECP o anar sols, que s'ha de deixar obert i que ens hem de mantenir a ECP per treballar per a que es vagi assemblant al que volíem.

Es posa de manifest la urgència de resoldre el tema del codi ètic.

Es planteja que la Comissió de confluències acabi de treballar en la proposta d'assemblea d'ECP i que miri de coordinar-se amb Barcelona en Comú per recolzar les propostes de marc organitzatiu, primàries i codi ètic.

Resolem que:

- El punt 1 queda com estava.
- El punt 2 queda com estava. (l'articulació del reball en xarxa amb els comuns catalans no impedeix pas coordinar-se amb territori fora de Catalunya)
- En el punt 3 afegim la proposta de convocatòria d'assemblea o trobada deliberativa d'ECP Ponent
- El punt 4 queda com estava, aclarint que l'acord no ens compromet més enllà d'aquest interès en la proposta.
- El punt 5 queda com estava (es considera que s'han de mantenir els tres àmbits de treball de la comissió: xarxa municipis, ECP i Barcelona en Comú, per desenvolupar els acords de l'assemblea)
- Afegir un primer punt que ratifiqui el caràcter del Comú d'el·leida

Els acords final de l'assemblea, per tant, queden redactats així:

1. Ratificar l'espai del Comú d'el·leida com a procés d'empoderament ciutadà obert a la confluència de ciutadania i organitzacions polítiques, que comparteixin un marc programàtic i organitzatiu:

- Organització de base municipal, amb autonomia municipal i coordinació per a l'acció en àmbits de més abast
- Organització de base ciutadanista, amb espais oberts a militàncies múltiples
- funcionament assembleari
- decisions a través de mecanismes de consens
- agrupació d'electors o mecanisme de validació equivalent per a la presentació de candidatures
- primàries obertes per a la confecció de llistes electorals
- acord en els principis programàtics: polítiques del bé comú, plans de rescat social, participació i dret a decidir (en diversos àmbits), transparència i renovació política
- finançament a través d'aportacions ciutadanes i provinents de la representació institucional obtinguda, renúncia als crèdits o préstecs amb entitats financeres
- acceptació del Codi Ètic

2. Prioritzar l'àmbit municipal, en tant que compromís ineludible com a agrupació d'electors. Si es pot aportar alguna cosa a que hi hagi confluències per al canvi serà la bona feina municipal. I prioritzar-lo també com a espai per promoure una confluència real

de persones de diferents procedències treballant per objectius comuns, entenent que, si aquesta confluència no funciona en el marc del Comúdeleida difícilment funcionarà com volem en àmbits supramunicipals.

3. Treballar en el reforçament d'una xarxa de comuns, que permeti compartir coneixement i recursos sobre l'acció municipal, així com coordinar actuacions quan es consideri oportú. Xarxa de comuns catalans i oberta o articulada també a altres, com en la proposta de coordinació amb comuns i afins de municipis de tot l'Ebre. El treball en xarxes pot millorar la capacitat d'acció municipal.

4. Exigir i treballar per un marc organitzatiu per a ECP que respongui als principis de projecte obert, municipalista, amb autonomia local i coordinació territorial, un model de consensos i assemblea, amb codi ètic i model de primàries obertes.

Per això, promourem la convocatòria d'una trobada d'ECP Ponent oberta a qui ha participat a la candidatura a tot el territori, que avaluï el compliment dels acords presos en el procés de confluència per a la candidatura a Lleida, i on el diputat per Lleida doni compte de la seva tasca i del compliment dels principis ètics de la candidatura.

En cas que hi hagués eleccions al juny, tornar a plantejar la participació del Comúdeleida, tenint en compte els resultats d'aquesta assemblea d'En Comú Podem Ponent, i del treball de consolidació de la confluència en aquest àmbit. Reclamant també que hi hagi una confluència a nivell espanyol entre Podemos i IU.

5. Transmetre a Barcelona en Comú l'interès per la proposta que llancen, a l'espera que es vagi concretant i veiem si incorpora les nostres propostes o principis.

6. Mantenir un grup de treball que s'encarregui d'aquesta coordinació amb la xarxa municipalista, ECP i Barcelona en Comú.